Värdeminskningsavdrag å byggnader på jordbruksfastighet har redan på hösten 1951 i samband med att riksdagen antog nu gällande regler föranlett en riksdagens skrivelse med begäran om utredning. Uppdraget har år 1955 överlämnats till skattelagssakkunniga. Det kan vara skäl att erinra om vad riksdagen 1951 framhöll i denna mycket viktiga fråga.

Bevillningsutskottet uttalade då att de berättigade invändningar, som från skilda håll framförts mot då gällande metod och vilka — om än med något mindre styrka — kunde göras gällande mot propositionsförslaget, hade föranlett utskottet att överväga huruvida icke hela spörsmålet borde göras till föremål för en förnyad prövning. Enligt vad utskottet under hand erfarit hade statens forskningsanstalt för lantmannabyggnader utvecklat vissa värderingsmetoder, vilka enligt anstaltens uppfattning skulle kunna omformas till ett för taxeringsändamål praktiskt system. Utskottet saknade möjlighet att bedöma, huruvida detta var en framkomlig väg, men ansåg att de erfarenheter forskningsanstalten vunnit på förevarande område borde beaktas vid den fortsatta behandlingen av problemet. Det i propositionen förordade sättet för bestämmande av avskrivningsunderlaget innebär emellertid en förbättring i förhållande till gällande regler. Utskottet tillstyrkte därför propositionsförslaget oförändrat men föreslog samtidigt riksdagen att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om skyndsam utredning av frågan.

I år framhåller utskottet (bet. nr 15) att de sakkunniga lämpligen bör planera sitt arbete så att denna fråga och andra därmed sammanhängande tas under övervägande snarast möjligt.

TOR:s YTTRANDEN

Ansökan om arealtillägg.

Sedan Taxeringsnämndsordförandenas Riksförbund beretts tillfälle avgiva utlåtande över ett av utredningen om småbruksstöd avgivet betänkande om småbrukarstödet, får förbundet anföra följande.

Förbundet har ansett sig böra begränsa sitt yttrande till att avse allenast vad som i betänkandet framförts rörande ifrågasatt medverkan av taxeringsnämnderna.

Det har föreslagits att ansökan om arealtillägg bör lämnas i samband med den allmänna självdeklarationen och avse arealtillägg för närmast föregående kalenderår. På ansökningshandlingen skall anges fastighetsnummer, åkerareal enligt den senaste fastighetstaxeringen, i vad mån tillskottsjord arrenderats samt att sökanden föregående höst har mantalsskrivits på gården. Därjämte skall på ansökningshandlingen anges sökandens taxerade nettoinkomst och behållna förmögenhet enligt den samtidigt avgivna självdeklarationen. Efter behandlingen av deklarationen granskas de avgivna uppgifterna om taxerad nettoinkomst och behållen förmögenhet av taxeringsnämnden, varvid eventuella korrigeringar införes. Såsom ett skäligt ersättningsbelopp till ordföranden i taxeringsnämnderna anser utredningen 25 öre per ansökningshandling.

Gentemot vad sålunda föreslagits kan förbundet inte underlåta att erinra om följande.

Lagstiftningen på taxeringsväsendets område har särskilt under senaste tiden

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:02:41

präglats av en strävan att mer och mer söka effektivisera taxeringsarbetet. Ökade krav på taxeringsmyndigheternas kontroll har vid upprepade tillfällen framförts. Genom den taxeringsförordning, som utfärdats år 1956 och tillämpas första gången i år, har man sökt åstadkomma en sådan ordning att taxeringarna redan i första instans, alltså genom taxeringsnämndernas beslut, skall bli i möjligaste mån korrekta. Man har i sådant syfte för att taxeringsnämnderna skall få bättre tid till det egentliga taxeringsarbetet bland annat befriat taxeringsnämndsordförandena från rena rutinarbeten, såsom sortering av deklarationsmaterialet och längdföring. Den synnerligen komplicerade skattelagstiftningen kräver för sin rätta tillämpning ett ingående kvalificerat bedömande och skall man med den nya taxeringsorganisationen nå åsyftat resultat måste taxeringsnämndernas och enkannerligen taxeringsnämndsordförandenas åtgöranden inriktas på det egentliga taxeringsarbetet. Ålägges taxeringsnämndsordförandena genom olika lagstiftningsåtgärder uppgifter av annan art än sådant, som hör till hans egentliga åliggande som taxeringsfunktionär, måste detta enligt förbundets bedömande mer eller mindre motverka vad man med taxeringsreformen velat åstadkomma.

Den granskning, som enligt det föreliggande förslaget skulle komma att åvila ordförandena i taxeringsnämnderna, kan i och för sig anses vara av ringa omfattning. Förbundet måste emellertid rent principiellt hävda, att varje arbetsuppgift, som ålägges taxeringsnämndernas ordförande utanför deras egentliga arbete, får anses ha menlig inverkan och därför inte kan tillrådas.

FÖRENINGSÄRENDEN

Föreningen Stockholms läns Taxeringsnämndsordförande och Kronoombud

höll med god anslutning den 27 februari 1958 sitt ordinarie årsmöte å Rådhusrestaurangen i Stockholm under ordförandeskap av länsassessorn Gustaf Åhström.

Sedan styrelse- och revisionsberättelser föredragits och styrelsen beviljats ansvarsfrihet för det gångna årets förvaltning företogs följande val.

Till styrelse för det nya verksamhetsåret omvaldes länsassessorn Gustaf Åhström, Solna, förste byråsekr. Erik Eriksson, Bromma, ingenjören Wilhelm Watz, Odensala, häradsskrivaren Einar A. Blomgren, Stockholm, samt stadsfogdeassistenten Sixten Hellqvist, Lidingö.

Till styrelsesuppleanter omvaldes kamreraren Helge Pegnér, Gottröra samt förste landskanslisten Carl-Gustaf Ludvigsson, Stockholm.

Till revisorer omvaldes förste landskanslisten Gunnar Ericson samt landskanslisten Knut Hellqvist, Stockholm med taxeringsrevisor Lennart Mellbin såsom suppleant.

Föreningen hade under 1957 211 medlemmar och medlemsantalet hade under de två sista åren ökat med 19.

Styrelsen konstituerade sig efter årsmötet med länsassessor Gustaf Åhström som ordförande, förste byråsekr. Erik Eriksson som vice ordförande samt stadsfogdeassistent Sixten Hellqvist såsom sekreterare och kassör.

I anslutning till årsmötet höll föredraganden i riksskattenämnden, kammarrättsassessorn Erik A. P. Reuterswärd

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:02:41